

ת"פ 56802/01/16 - מדינת ישראל נגד Marjurie Aquino, מרג'ורי אקינאו, Jeraldine Dimailig, ג'רלדין דימאליג

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 56802-01-16 מדינת ישראל נ' AQUINO מס' 9030408 (עציר) ואח' בפני כבוד
השופט טלי חיימוביץ

14.12.16

תיק חיצוני: 472508/15

המבקשת:

מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד ביאלין אלעזר

נגד

הנאשמות:

1. Marjurie Aquino - מרג'ורי אקינאו (עצירה)
באמצעות ב"כ עו"ד ויסאם בדרנה
2. Jeraldine Dimailig - ג'רלדין דימאליג
באמצעות ב"כ עו"ד ג'רבן חוסיין

החלטה

בבקשת המאשימה להכריז על הנאשמות כעל סוחרות סמים, לפי סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה").

1. הנאשמות הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה, והחזקת כלים לשימוש בסם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודה.

2. כתב האישום מחזיק שני אישומים. על-פי עובדות האישום הראשון, בתאריך 29.10.15, החזיקו הנאשמות בדירה מספר 6 ברחוב הר-ציון 32 בתל-אביב (להלן: "הדירה"), סם מסוכן מסוג מתאמפטמין (להלן: "הסם המסוכן"), שלא לצריכה עצמית, ופריטים נוספים כדלקמן:

א. בחדרה של נאשמת 1 בתוך תיק, נמצא סם מסוכן בכמות של 65.08 גרם נטו, מחולק ל-14 שקיות קטנות, יחד עם כסף מזומן בסך כולל של 105,000 ₪ ו-20,000 דולר;

ב. בשדה בחדרה של נאשמת 2 בתוך קופסת פלסטיק, נמצא סם מסוכן בכמות של 0.3323 גרם נטו, מחולק לחמש שקיות קטנות;

ג. במגירה נוספת בשדה בחדרה של נאשמת 2, נמצא סם מסוכן בכמות של 1.2548 גרם נטו, בתוך שקית;

ד. בתיקה האישי של נאשמת 1, נמצא סם מסוכן בכמות של 0.947 גרם נטו, בתוך שקית. סך הכל, משקל הסם המסוכן 67 גרם נטו. בנוסף החזיקו בדירה משקל אלקטרוני, חמישה כלים לצריכת סם מסוכן ושקיות איטום רבות.

3. על-פי עובדות האישום השני, המיוחס לנאשמת 1 בלבד, בתאריך 17.1.16, החזיקה נאשמת 1 בתוך רכב טויוטה קורולה מספר 77-181-66, סם מסוכן במשקל 23.7041 גרם נטו, מחולק לחמש שקיות.

4. נאשמת 1 הורשעה בכל העבירות המיוחסות לה בכתב האישום. נאשמת 2 הורשעה רק בהחזקת הסמים נשוא סעיף (א) לאישום הראשון, וזכותה מחמת הספק מהחזקת כמויות הסם הנוספות.

5. ביחד עם כתב האישום, הגישה המאשימה בקשה לחילוט רכוש לפי סעיף 36א לפקודה, ועתרה להכריז על הנאשמות בהכרעת הדין, סוחרות סמים, ולהורות על חילוט הרכוש שנתפס בחזקתן.

6. ביום 6.10.16 ניתנה הכרעת הדין המרשיעה. ביום 7.12.16, נשמעו טיעוני הצדדים לעניין ההכרזה על הנאשמות כסוחרות סמים.

7. בא כח נאשמת 1 מתנגד לבקשה וטוען, כי מדובר בכמות סם קטנה יחסית, שאינה מסחרית. גם לא הובאה כל ראיה המלמדת על ביצוע עסקאות בסם. בא כח נאשמת 2 מתנגד אף הוא לבקשה, וטוען, כי הוגשה באיחור, לאחר הכרעת הדין, שעה שהיה מקום לבצע את ההכרזה במסגרת הכרעת הדין. עוד טוען הוא, כי לא הוכח שנאשמת 2 עסקה בסחר ולא הוכחה קיומה של עסקת סמים, כי מדובר בכמות סם קטנה, ולא הוכחה הפקת רווח מהסחר בסם. הוא גם הוסיף כי זוהי הרשעתה הראשונה בפלילים של נאשמת 2.

דין והכרעה

8. סעיף 36א לפקודה קובע את התנאים להכריז על נאשם מורשע כעל סוחר סמים כדלקמן:

"בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט".

הגם שהסעיף ממקם את ההכרזה בהכרעת הדין, הלכה פסוקה היא כי ניתן שתעשה אף בשלב שלאחר הכרעת הדין, טרם הטיעונים לעונש וגזירת הדין (ראה רע"פ 7819/15 סלור נ' מדינת ישראל (22.5.16) ודנ"פ 10402/07 מטיס נ' מדינת ישראל (29.1.08)).

9. בנסיבות העניין, המאשימה עתרה להכרזה ולחילוט הרכוש עם הגשת כתב האישום, ואחרי הכרעת הדין נערך דיון לגופו של עניין בטענות הצדדים בנושא ההכרזה. מכאן, שהנאשמות היו מודעות מלכתחילה לבקשה להכריז עליהן כעל סוחרות סמים, וגם ניתנה להן אפשרות סבירה להתגונן. על כן, לא קיימת כל מניעה להשלים את שלב ההכרזה, הן מבחינה פרוצדוראלית והן מבחינה מהותית, לאחר מתן הכרעת הדין המרשיעה.

10. לגוף העניין, סעיף 36א הנ"ל דורש, לצורך ההכרזה, הרשעה בעבירה של עסקת סמים, והפקת רווח ממנה, או היתכנות לכך. סעיף 1 לפקודה מגדיר עבירה של עסקת סמים:

"עבירה של עסקת סמים" - עבירה לפי פקודה זו שעונשה מאסר עשרים שנים או יותר."

הנאשמות הורשעו בעבירה לפי סעיפים 7(א) ו- (ג) רישא, אשר העונש לצדה עשרים שנות מאסר, ולכן, התנאי של הרשעה בעבירה של עסקת סמים מתקיים בעניינן.

11. אשר לתנאי השני, הפיק או היה אמור להפיק רווח, אף הוא התקיים, בנסיבות העניין. ראשית, כמות הסם שנתפסה בחזקת הנאשמות היא כמות מסחרית. הכמות לצריכה עצמית היא 0.2 גר', כאמור בתוספת השנייה לפקודת הסמים, ולכן בחזקת הנאשמות נמצא סם אשר די בו להפקת יותר מ-300 מנות.

שנית, הסם בחלקו היה מחולק לשקיות, ומוכן להפצה, ובדירה נמצאו שקיות ריקות נוספות, וגם משקל אלקטרוני, המלמדים על כוונת הפצה.

לבסוף, בדירה נמצאו סכומים נכבדים של כסף, בצמוד לכמות הסם הגדולה, וגם אלה, בהעדר הסבר סביר להחזקתם, כפי שנקבע בהכרעת הדין, מצביעים על עיסוק בסחר.

ראה לעניין זה דברים שנאמרו בת"פ 472/02 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל ואח' (16.5.05) על ידי כב' השופט יצחק עמית, בנסיבות דומות:

"כאשר לא מדובר בעבירה של סחר בסמים, אלא בעבירה של החזקת סמים, וכאשר לא הוכח שבמהלך ביצוע העבירה הועברו כספים מיד ליד, כמו במקרה שלפנינו, הכיצד ניתן להוכיח שהנאשם היה אמור להפיק רווח מהעבירה? התשובה היא, שנוכח כמות הסמים הגדולה שנתפסה, קמה ועולה חזקה שבעובדה, שמקורה בשכל הישר ובנסיון החיים, כי החזקת הסם, לא נעשתה לידי שמיים ולא לצרכי צדקה, אלא לצורך הפקת רווח, ומכאן, שיש לראות את הנידון, כמי שהיה אמור להפיק רווח מביצוע העבירה..."

ראה גם דברים שנאמרו בדנ"פ 10402/07 הנ"ל:

"העובדה כי בחזקתו של העותר נתפסו קרוב ל-18 ק"ג נטו של סם הקנבוס, כשהוא מחולק ל-28 שקיות נפרדות, יחד עם העובדה שהעותר לא הציג כל הסבר סביר לכך, אינן מותירות שאלה אמיתית באשר למסקנה הנובעת מעובדות אלה, ולפיה היה העותר אמור להפיק רווח מהעבירה אותה ביצע...יתרה מכך, גם השימוש בחזקות שבעובדה, המבוססות על שכל ישר ועל ניסיון החיים, אינו זר לשיטתנו, והוא מוכר ומקובל בכל ענפי המשפט ובכלל זה גם במשפט הפלילי...הערכת ראיות התביעה בנויה על היסק הגיוני

ומושכלות של שכל ישר, והטלת ספק סביר במסקנות המתבקשות ממערכת ראיות נתונה מותנית אף היא בעמידה באמות מידה של סבירות ועליה להתיישב עם מהלכי חיים מסתברים...בענייננו, נוכח הכמות הגדולה של הסם ואופן חלוקתה, לא ראה בית המשפט אפשרות סבירה כי העותר לא אמור היה להפיק כל רווח מביצועה של העבירה. בנסיבות אלה, הגיע בית המשפט לקביעתו כי מסקנתו בדבר היות העותר "סוחר סמים" כמשמעותו בחוק, עומדת בקריטריון הנדרש של הוכחה באמות המידה של משפט פלילי."

כך גם בענייננו. כמות סמים גדולה, ביחד עם כלים המשמשים להפצתה וסכומי כסף נכבדים, ללא הסבר סביר, מלמדים על הפקת רווחים.

על כן, נחה דעתי כי הנאשמות הפיקו רווח מהסמים שהחזיקו, וגם אמורות היו להמשיך ולהפיק רווחים. לפיכך, אני מכריזה בזאת על הנאשמות כעל סוחרות סמים.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשע"ז, 14 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

בהתאם להסכמה, החלטה זו תשלח לצדדים באמצעות הדואר.